

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra antropologie

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE posudek oponenta

Práci předložil(a) student(ka): Klára Kohoutová

Název práce: Kulturní politika, vážná hudba a Česká filharmonie v ČSR v letech 1945 - 1953

Oponoval (*u externích oponentů uveďte též adresu a funkci ve firmě*): PhDr. Marta Ulrychová, Ph. D.

1. CÍL PRÁCE (*uveďte, do jaké míry byl naplněn*):

Cílem předložené práce je podat přehled o poválečném vývoji tzv. vážné hudby, cenzuře, v neposlední řadě pak kulturní politiky Československa v konkrétním časovém úseku – v letech 1945 – 1953. Co se objemu a struktury práce týče, studentce by se cíl podařilo naplnit. Problematické jsou však četné chyby, jichž se ve svém textu dopustila.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (*náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.*):

Práce se opírá pouze o prameny z druhé ruky, což je škoda, neboť nejen archiv České filharmonie, ale i ostatní instituce disponují množstvím plakátů, koncertních programů, recenzí (denní tisk) a kritik (odborný tisk). Úvodní část zachycující poválečný politický vývoj autorka kompilovala z pěti publikací a několika internetových odkazů. Bohužel si neví rady s tzv. opakovanými citacemi. Ve stejném duchu pokračuje i v ostatních oddílech, v nichž zachycuje hudební život v Československu, sled osobností na postu šéfdirigenta a festival Pražské jaro. Nabízí se otázka, proč je umělecká činnost České filharmonie zredukována pouze na výměnu dirigentů a tento prestižní festival, proč nepřináší žádné zprávy o abonentních cyklech, personálním složení orchestru (např. zcela základní údaj o počtu hráčů, včetně galerie alespoň největších osobností), jeho genderovém složení, o zahraničních zájezdech (byly-li jaké), průběžném hostování zahraničních a domácích dirigentů, technickém zázemí, platových podmínkách, proč nesrovnává Českou filharmonii s ostatními orchestry v ČSR a nesnaží se zjistit, čím bylo její postavení po interpretační stránce výlučné, ale i s orchestry zahraničními (zde by nás opět zajímala výlučnost, a to i z hlediska repertoáru).

Na s. 15 autorka hovoří o „avantgardě“, jejíž tvorba nebyla srozumitelná pro širší veřejnost. Ptám se, koho tím konkrétně myslí. Řada příslušníků tzv. předválečné avantgardy naopak skončila v náručí Komunistické strany (pokud v ní neuvízla již ve 20. a 30. letech) a výrazně se tak v poválečném kulturním životě etablovala.

Na s. 26 autorka staví folklor vedle lidové hudby, ačkoliv lidová hudba je jeho součástí. Na s. 27 se u představitelů jazzu omezuje pouze na Jaroslava Ježka, ačkoliv v Čechách působili i další umělci, např. R. A. Dvorský. Ve výčtu skladatelů, kteří se věnovali masovým písním, chybí její výrazný zástupce Radim Drejsl, jehož píseň „Zítra se bude tančit všude“ je všeobecně známá. Tvzení, že masová píseň koncem 50. let upadla není zcela pravdivé. Sama jsem zažila její comeback v 70. letech v období normalizace v prostředí vysokoškolských sborů, festivalů sborové hudby apod.

Slangový výraz „kasa“ na s. 30 bych nahradila „pokladnou“.

O jaké emigraci autorka mluví v souvislosti s Oskarem Nedbalem? Nejednalo se o legální zahraniční působení? Symfonický orchestr FOK se píše s velkým počátečním písmene. Co znamená zkratka?

U občanů Sovětského svazu bych se zdráhala použít výraz „Sověť“, zvláště z toho důvodu, že slovo vyznačuje politický orgán (radu). Pokud bych neznala jeho pravou národnost (Rus, Ukrajinec, Gruzínek, Armén apod.), volila bych výše uvedený opis (s. 39, 41, 45).

Skladatel Ján Cikker nebyl Čech, ale Slovák a psal se s dlouhým „á“ (s. 40).

Autorka nepostupuje v uvádění křestních jmen podle jednotného úzu, např. u Otakara Jeremiáše uvádí nejprve jeho zkratku, zatímco na následující straně jméno vypisuje (s. 43). Postup by měl být opačný. Křestní jména chybí u všech skladatelů na s. 47 dříve neuvedených.

Pohybovala bych o tom, že by sověští umělci vyslaní do ČSR neměli dostatečnou úroveň (s. 45) a toto tvrzení si ověřila. Nikdy jsem o podobném kolapsu neslyšela, umělci byli vždy pečlivě prověřováni předcházejícími turné po sovětských republikách, i kdyby se jednalo o hru na balalajku. Jejich výkony byli vždy pouze maximální (s. 45). Stejně nešťastně zní věta „V repertoáru Pražského jara 1950 převažovala hudba sovětská, kterou interpretovali sověští sólisté a sovětské orchestry, avšak většina z nich ještě měla vysokou uměleckou úroveň, jako např. David Oistrach (...) David Kondrašín (...) Emil Gilels (s. 45).

Smetanova Má vlast není symfonická báseň, ale cyklus (s. 47). Tato věc patří k vědomostem úrovně základní školy.

Autorka chybně posouvá průnik expresionismu a dodekafonie do poválečného období, ačkoliv je zaznamenán mnohem dříve. Kdy to bylo?

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (*jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.*):

Text je bohužel plný chyb, takže se omezím pouze na jejich sumarizaci:

překlepy (s. 5, 12, 13, 46, 47)

gramatické chyby (s. 11, 43)

absence podčarové poznámky (s. 23)

syntaktické nepřesnosti – absence čárek či naopak (s. 16, s. 17)

špatné skloňování (s. 49)

Nejvíce zarážející jsou chyby v uvedení jmen skladatelů Foerster (s. 23, 38), Honegger (s. 25), Jána Cikkera (s. 40), Friedricha Gulda (s. 40), Dmitrije Šostakoviče (s. 43), Dmitrije Kabalevského (s. 43), Nikolaje Rimského - Korsakova (s. 43, 44), Sergeje Rachmaninova (s. 46), Pabla Sarasateho (s. 47), v názvech děl pak u opery O neviditelném městě Kitěži (s. 43)

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (*celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.*):

Celkový dojem z práce je více než rozporuplný. Hodnotím tematické rozvržení jejího celku, nicméně tato snaha vypracovat solidní práci je zmařena řadou zbytečných chyb vzniklých z pouhé nepozornosti data pouze opsat. Absenci pramenů nejsem kompetentní posuzovat, u práce na katedře historie by však práce s nimi i u bakalářských prací základní podmínkou.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (*jedna až tři*):

U obhajoby prosím zodpovědět všechny výše uvedené otázky a uvést na pravou míru mé výhrady.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (*výborně, velmi dobře, dobře, nedoporučuji k obhajobě*):

Podle průběhu obhajoby, po doplnění chybějících údajů a uvážení komise obeznámené s úrovněmi prací studentů daného oboru by práce mohla být hodnocena známkou

dobře.

Datum: V Plzni 19. 5. 2012

Podpis: PhDr. Marta Ulrychová, Ph. D.